

predmetnim sudarom, sud je zauzeo stajalište da to pitanje valja riješiti primjenom pozitivnih zakonskih propisa Južnog Vietnama, koji predviđaju slijedeće:

a/ plovidba brodova unutar granica teritorijalnog mora Južnog Vietnama mora se odvijati u skladu s Medjunarodnim pravilima o izbjegavanju sudara na moru;

b/ kad su, u slučaju obostrano skrivljenog sudara na moru, propusti obaju brodova podjednako teški, tada je i njihova odgovornost podjednaka;

c/ u slučaju obostrane krivnje za sudar, svaki brod odgovara za štetu u razmjeru svoje krivnje, a ako se taj razmjer ne može utvrditi, odgovornost obaju brodova za štetu dijeli se na jednake dijelove.

Utvrdiši štetu na strani brodara p/b "Illinois" u visini od US dolara 48.273,04, a štetu na strani brodara p/b "Union Star" u visini od US dolara 6.398,14, sud je primjenom gore izloženih načela Južno Vietnamskog zakonodavstva obvezao tuženog brodara p/b "Union Star" da tužitelju, brodaru p/b "Illinois", u ime naknade štete isplati iznos od US dolara 20.937,48, kao svoj udio u naknadnjivanju ukupnog obostrano pretrpljenih šteta.

/AMC 1966, str.657/

E.D.

TRANSPORTNO OSIGURANJE

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 30.IX 1966.

Vijeće: dr Ernest Vajić, dr Dušan Arneri, prof.dr Marijan Horvat

Transportno osiguranje - Osigurateljeva subrogacija - Osiguratelj ima pravo na temelju isplaćene osigurnine regresnom tužbom zahtjevati od štetnika naknadu štete i ne mora dokazati da je šteta prouzrokovana grubom nepažnjom

Jedan vojni kamion oštetio je parkirani automobil. Budući da je automobil bio osiguran, osiguratelj je naknadio osiguraniku - vlasniku automobila - štetu, pa tuži državu SFRJ da mu se naknadi isplaćena osigurnina.

Medju strankama nije sporno činjenično stanje. Tuženik se međutim opire tužbi nevodom da tužitelj kao osiguranik ima pravo na regresni zahtjev od štetnika samo pod uvjetom ako dokaže

da je štetnik osiguranu stvar oštetio barem grubom nepažnjom.

Prvostepeni sud je obvezao tuženika u smislu tužbenog zahtjeva, a drugostepeni je tu presudu potvrdio iz slijedećih razloga:

U slučaju materijalne štete nastale izmedju voziла cestovnog saobraćaja kad su oba vozila bila u pogonu, za pitanje naknade međusobne štete dolaze do primjene pravna pravila gradijanskog prava o naknadi štete. Ako nisu oba vozila bila u pogonu, posebno ako je jedno od njih propisno parkirano s ugašenim motorom kao u ovom slučaju, onda se pitanje naknade štete, počinjene na tom vozilu, regulira prema pravnim pravilima bivšeg Zakona o jamčenju za štete prouzročene vožnjom motornih vozila od 9.VIII 1908, jer takvo vozilo izvan pogona u takvom slučaju treba izjednačiti sa "stvari" na kojoj je prouzročena šteta /§ 1, stav 1 cit.Zak./. U takvom slučaju vlasnik vozila u pogonu, dakle tuženik, odgovara vlasniku oštećenog vozila kauzalno za štetu koju je pogonom svoga vozila ovome učinio.

Ova tražbina oštećenikova prelazi na osiguratelja, koji je oštećenom platio osigurninu, jer osiguratelj do isplaćenog iznosa ulazi temeljem zakonske cesije /subrogacije/ u prava oštećenika protiv oštetioca.

Zbog toga je neopravdano stajalište žalbe da bi za osnovanost regresnog zahtjeva osiguravajućeg zavoda prema tuženiku kao organu upravljanja vozilom, koje je uzrokovalo štetu, bilo potrebno da tužitelj dokaže grubu nepažnju tužnikovog vozača. To prije svega nije osnovano ni na kojem propisu, a osim toga nije od važnosti što u protivnom slučaju tužitelj možda ne bi snosio nikakav ili samo znatno smanjen rizik. Ovo ne bi bilo opravданo ni zato što bi oštetioci u takvom slučaju bili u povoljnijoj situaciji ako bi tužbu protiv njih podnosio osiguravajući zavod na temelju regresa, nego ako bi ju podnosio oštećeni izravno, što se nikako ne bi moglo prihvati.

M.S.

APELACIONI SUD, Aix

Presuda od 17.II 1966.

Sté languedocienne de manutention
et de transit c/a Cie d'assurances
générales

Osiguranje odgovornosti i profesionalne djelatnosti lučkog slagača - Ako je osiguratelj policom osiguranja pokrio rizik za profesionalnu odgovornost osiguranika, koja proiz-